

Budget; men desuagtet vebblev han selv med Hensyn til sin Administration at henhøre under Marineministeriet, og først i Slutningen af 1858 blev han efter en Kongl. Resolution med Hensyn til sin Embedsvirksomhed henlagt under Indenrigsministeriet. Det er de Oplysninger, jeg seer mig istand til at meddele, og jeg vil nu overlade til den ærede Taler selv at udbrage Conseqvenserne. Med Hensyn til hvad der er bemærket om de 15,000 Rb., maa jeg beklage, at min ærede Collega ikke er tilstede, men jeg kan ikke tiltræde den ærede Talers Opfattelse af denne Sumis Betydning. Jeg tror, at efter en saadan Bestemmelse som denne vil ethvert Ministerium føle sig forpligtet til at indbrage Retsportlerne i Finantskassen og udbræde bestemte Gager. Denne Bestemmelse kunde synes noget betænkelig, og det kunde synes ønskeligt, at den var bleven tagen ved en særlig Lov. Forslaget er imidlertid, som den ærede Taler selv gjorde opmærksom paa, kommet fra Regjeringen selv, og dette formindsker ikke lidet den Betænkelse, der kunde være derved. Dernæst er der en Omstændighed, som for mig i høi Grad formindsker den Betænkelse, som jeg ellers kunde finde ved et saadant Forslag. Vi ere alle enige om, at disse Embedsmænds Lønninger skulle fastsættes ved en Lønningslov; men nu er Spørgsmaalet, hvo har Magten, indtil en saadan Lønningslov bliver vedtagen. Ligger den hos Regjeringen eller hos en enkelt Afdeling af Rigsdagen? Provisoriet er et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, fordi der gennem Provisoriet ofte indvirktes paa den endelige Afgjørelse. Nu staaer der jo i Finantsloven: herunder 15,000 Rb. til de Embedsmænd, der i Finantsaarets Løb sættes paa fast Gage. Det er aabenbart Regjeringen, der sætter dem paa fast Gage. Men nu staaer der „den fastsatte Gage ansees som foreløbig, indtil den ved Lov bliver endelig bestemt“, og her opfatter jeg, at det er Lønningsloven, der er meent ved Ordet Lov. Var det gennem Finantsloven, at det skulde ske, mener jeg, at det maatte have været udtrykkeligt udtalt. Saaledes som denne Bestemmelse er affattet — og vel med velberaad Nu er affattet — har jeg ingen Betænkelse ved at gaae ind paa Lovet, som den foreligger. Det er jo

en Selsølg, uagtet det jo heller ikke staaer i Loven, at man ikke vil føle sig beføjet eller berettiget til at fastsætte den faste Gage høiere end det, som Sportlerne efter en Gjennemsnitsberegning kunne ansættes til. En anden Fremgangsmaade vilde ikke være loyal, og det tør vel ogsaa antages, at Gagen ofte vil være noget under Gjennemsnitsberegningen. Men Regjeringen beholder det dog i sin Magt, indtil der er tilveiebragt Enighed mellem Afdelingerne af den lovgivende Magt, at drage Omforg for, at de Embedsmænd, hvorom der her er Tale, blive lønnet paa en betryggende Maade. Jeg vilde derfor have fundet det betænkelig, om der havde staaet „Finantslov“; thi det er aabenbart, at paa den udøver det Thing, hvori den først foretages, en overordentlig stor Indflydelse, og ved at knytte Gageloven til Finantsloven vilde man efter min Mening have lagt saa stor Myndighed i det andet Things Haand, at derved den Myndighed, der tilkommer saavel Hs. Majestæt Kongen som den anden Afdeling af Rigsdagen, vilde være gaaet tabt.

Besvarelse: Det maa vist være den ærede Forsamling en stor Tilfredsstillelse at have hørt disse Udtalelser af den meget ærede Minister. Det er efter min Mening det vigtigste eller et af de vigtigste Punkter i den foreliggende Finantslov, det, der bestemmer, at de juridiske Embedsmænd skulle sættes paa fast Gage, og Finantslovens Udtryk kunde give Anledning til Tvivl om, hvorledes de Ord „ved Lov“ ere at forstaae; men naar den meget ærede Minister har udtalt, at han opfatter det paa den Maade, at derved kun kan forstaaes en Gageringslov, forekommer det mig, at der derved er givet al den Sikkerhed, som man kunde ønske i saa Henseende. Jeg skal ikke videre udvikle det; der er allerede berørt af den meget ærede Minister, hvor stor Forskjel der er paa, enten Lønningerne bestemmes gennem Finantsloven eller gennem en særlig Lov. Jeg vil dog gjøre den Bemærkning, at forsaavidt den meget ærede Minister htræde, at Lønningen for et Embed ikke vilde blive at sætte høiere end Gjennemsnittet af Sportlerne; tror jeg, at derom kan være Tvivl; i det Mindste har man sagt mig, at ved den sidste Deling af Embe-